

Joanna Kalaga

Rogów, st. 21, 22, gm. Repki, woj.
siedleckie, AZP 53-79/21, 22

Informator Archeologiczny : badania 30, 235

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

mownym potwierdzeniem dwóch faz funkcjonowania osady. Dwufazowość osady to najistotniejsze ustalenie tegorocznych badań. Bardziej czytelna jest faza starsza, z okresu plemiennego, z niego bowiem pochodzą pozostałości dwóch obiektów mieszkalnych (chata I i II) oraz większość jam (obiekty V, VI, VII i III – jego starsza faza). Łącznie wydobyta w czasie dwu sezonów badawczych ceramika z okresu plemiennego tworzy zbiór ponad 1000 fragmentów naczyń. Natomiast z fazą młodszą, piastowską (XI–XII w.), łączy się tylko obiekt IV – płytka jama o niejasnym przeznaczeniu i obiekt III – jego młodszą fazą. Na stanowisku wystąpiły również elementy starszego osadnictwa, a mianowicie: 4 narzędzia krzemienne z paleolitu schyłkowego (2 grociki liściowate i 2 drapacze) oraz zabytki krzemienne, które mogą być datowane jedynie ramowo na epokę kamienia, a także 18 fragmentów naczyń glinianych kultury grobów kłoszowych z wczesnej epoki żelaza, wydobytych w większości z piasku calcowego, pochodzących być może z cmentarzyska ciałopalnego, znajdującego się gdzieś w pobliżu osady wczesnośredniowiecznej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Mazowieckim w Płocku.

Badania będą kontynuowane.

ROGÓW, st. st. 21, 22,
gm. Repki,
woj. siedleckie,
AZP 53-79/21, 22

• wczesnośredniowieczne ciałopalne cmentarzyska kurhanowe (X–XI w.)

Badania wykopaliskowe przeprowadzone przez dr Joannę Kalagę (Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego).

W latach 1960–1991 w okolicach Rogowa zlokalizowano 44 kurhany datowane wstępnie na okres wczesnego średniowiecza, występujące pojedynczo, parami bądź tworzące cmentarzyska złożone z kilku lub kilkudziesięciu kopców. Dotychczas przebadano 6 kopców na st. 21 i 22. Celem tegorocznych badań było określenie chronologii kurhanów, rozpoznanie rytuału pogrzebowego, typu pochówka, inwentarza grobowego i konstrukcji nasypów. Na st. 21 przebadano w 1991 r. jeden z czterech kopców składających się na cmentarzysko. Stwierdzono, że nasyp tego kurhanu wykonany był z gliny przykrytej piaskiem i płaszczem kamiennym. Pod nim odkryto unikatową konstrukcję kamienną o trudnej do ustalenia funkcji. W 1996 r. przebadano 5 z 34 kurhanów, tworzących cmentarzysko na st. 22. Stwierdzono, że usypano je z piasku wymieszanego z drobnymi kamieniami polnymi. U podstawy dwóch kopców odsłonięto dookolne wieńce z dużych kamieni polnych. Ten rodzaj konstrukcji włącza kurhany z Rogowa do grupy analogicznych kurhanów z terenów północno-wschodniej Słowiańszczyzny. Warstwę ciałopalenia w kurhanach na obu stanowiskach symbolizują nikle ślady spalenizny i kawałki zwęglonego drewna złożone u podstawy nasypów. Ślady te są pozostałością stosu ciałopalnego, umieszczonego na wtórnym złożu, na gruncie oczyszczonym z pierwotnego humusu. W kurhanach odkryto ciałopalne pochówki typu nakurhanowego, w jednym (st. 22) ponadto ślady pochówka podkurhanowego. Wydatowano je wstępnie na X i XI w., na podstawie ceramiki występującej razem z kośćmi na powierzchni kurhanów. Ceramikę uznano za element wyposażenia grobowego. Uzupełnia je fragment przeszlika glinianego z kurhanu nr 23 na st. 22. W kurhanie nr 24 na st. 22 odkryto kilka przepalonych zołędzi i towarzyszące im skorupki od jajek.

Kurhany z Rogowa należą do skupiska kurhanów z lewobrzeżnego Pobuża. W świetle dotychczasowych badań stanowią one najliczniejszą grupę wczesnośredniowiecznych nekropoli na tym obszarze.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego, po opracowaniu przekazane zostaną do PSOZ w Siedlcach.

Badania wykopaliskowe nie będą kontynuowane.

ROWOKÓŁ, st. 4,
gm. Smóldzino,
woj. słupskie,
AZP 5-31/13

• grodzisko wczesnośredniowieczne
• kaplica św. Mikołaja i cmentarzysko późnośredniowieczne

Ratownicze badania archeologiczno-architektoniczne, przeprowadzone w lipcu przez mgr. Romana Kamińskiego (Pracownie Konserwacji Zabytków Zespołu Projektowo Konserwatorskie Spółka z o.o. Szczecin). Finansowane przez Telekomunikację Polską SA Zakład Telekomunikacji i Teletransmisji Szczecin. Pierwszy sezon badań.

Stanowisko było badane w latach: 1960–1968, 1962 (R. Wołagiewicz) i 1977 (T. Malinowska). W 1966 r. w wykopie naprawczym we wnętrzu wieży widokowej na Górze Rowokół natrafiono na pochówki szkieletowe, co stało się powodem podjęcia badań ratowniczych.